

at vi rundt omkring i Europa kunne slippe med mindre Militærudgifter. Nej, det, det ærede Medlem og hans Partifæller ville, er jo kun at rejse et Stormløb mod Ministeriet, og jeg vil slet ikke forsøge at overtale dem til at lade være; det vilde ikke nytte noget, og hvis de skulde lade det være, vilde de føle det som et stort Baand paa sig; de ville have det Stormløb ført igennem. En af deres mest fremragende Mænd har offentlig erkendt, at deres første og nærmeste Program var at faa Ministeriet saaledes svækket ved Valgene, at det blev nødt til at bekende Koulør eller ogsaa gaa til Højre. Alle de andre Programmer, de have samlet sammen, ere dog intet mod det. Det tager jeg ganske rolig. Jeg vil med stor Sindsro gaa ud til Vælgerne og lægge Stillingen frem for dem og sige til dem: Saaledes og saaledes er det, disse Sager arbejde vi paa nu som tidligere. Forsvarssagen ønske vi løst, og vi ønske den løst paa en forsvarlig Maade, saaledes at virkelig vor Neutralitet her i Landet kan hævdes ikke alene overfor en enkelt Magt, men overfor alle Magter. Men vi ønske ikke at gøre det mod jer, eller bag om jer; vi ønske, at ogsaa I skulle være med, og Grunden dertil er ikke mindst den, at først derigennem haabe vi at faa Spørgsmaalet løst, saaledes at der virkelig bliver Ro om denne Sag her i Landet. Dette ville vi sige til vore Vælgere, og naar vi gøre det, er jeg overbevist om, at vore Vælgere ere saa fornuftige og sundt dømmende Folk, at de sige: Vel, det ere vi ogsaa med til, og saa ville alle de Stormløb, det ærede Medlem med hele hans store Presse og alle hans Kandidater paa Landets 114 Valgtribuner slet ikke hjælpe noget. Jeg skal med stor Sindsro gaa til Valg og imødesee den Dag, da Valget er forbi og vi atter kunne mødes og tage de Spørgsmaal op, som det ærede Medlem har fremsat.

Borgbjerg: Maa jeg faa Ordet for en Berigtigelse?

Formanden: Da alle Ministrene have forlangt Ordet, og man plejer at lade Ministrene faa Ordet, naar de forlange det, kan det ærede Medlem først faa Ordet for en kort Bemærkning, naar Ministrene have talt.

Udenrigsministeren (Raben-Levetzau): Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) rettede første Gang, han havde Ordet her i Tinget ved

Finanslovens Behandling, to Spørgsmaal til mig. Det havde ikke været min Hensigt at besvare dem, men da det ærede Medlem atter omtalte disse Spørgsmaal, den Gang han anden Gang havde Ordet, skal jeg derom tillade mig at oplyse følgende. Det drejer sig om den Del, jeg muligvis kunde have i to smaa Artikler, der fremkom i „Berlingske Tidende“. Den første handlede om nogle saakaldte Pladsbortvisninger, som vare skete kort før Kejseren af Tysklands Besøg her i Sommer. Hvad denne Artikel angaar, skal jeg sige, at jeg har akkurat det samme Kendskab som det ærede Medlem til denne Artikel, idet jeg læste den i „Berlingske Tidende“ og aldrig havde hørt noget om den før. Hvad den anden Artikel angaar, som omhandler Naturalisationen af 9 Optantsønner fra en bestemt Kreds i Slesvig, da ved jeg om denne Artikel kun, at en af Ministeriets Embedsmænd en Gang kom til mig med en Medarbejder ved „Berlingske Tidende“, der spurgte mig om, hvorvidt en Meddelelse, som var kommen fra Ritzaus Bureau om disse 9 Optantsønner, var sand. Derpaa svarede jeg, at jeg vidste bestemt, at dette Telegram var i Overensstemmelse med Sandheden, men jeg bemærkede udtrykkelig, at jeg ikke var i Stand til at udtale mig mere om denne Sag.

Justitsministeren (Alberti): Siden jeg sidst havde Ordet, er der faldet en hel Række Bemærkninger vedrørende Justitsministeriet og mig personlig. Jeg skal dog, da enhver Ting skal have en Ende og formentlig ogsaa denne Finanslovbehandling, saa vidt muligt søge at undgaa at svare paa Ting, som jeg allerede en Gang har svaret paa. Dette gælder Bemærkninger fra forskellige ærede Medlemmer, og særlig Bemærkninger fra det ærede Medlem for Saksøbing (Rørdam), der, saa vidt jeg skønnede, alle vare Bemærkninger, hvorom jeg allerede ved denne Lejlighed eller tidligere har haft Anledning til at udtale mig. Det ærede Medlem for Hornslet (K. Kristiansen) rejste et Spørgsmaal om Lønninger til Lægds mændene, idet han fandt, at Lønninger burde træde i Stedet for den hævdundne Skik, at naar en Lægdsmand havde beklædt sin Stilling i 25 Aar tilfredsstillende, benaades han af Hans Majestæt Kongen med Dannebrogsmændenes Hæders tegn. Jeg tror nu ikke, et Flertallet af Lægds mændene deler det materielle Livsyn, som synes at ligge til Grund for det ærede Medlems Betragtninger, men jeg skal dertil føje, at det, hvis vi skulde ind